

"Nesvarumo būklė"

LEIDŽIAMAS NUO
3994 08 21

 3994 g. quodis
M23

KŪRĖJUI

Atleisk, kad Tave nesiklausus,
Priėjus tylom, paslapčia
Žiūrėjau, kaip Tavo pasaulius
Žydėjo Visatos kančia.

Žiūrėjau, kaip liūdesį savo
Įkūnijai Tu žvaigždėse...
Žiūrėjau, kaip Geris keliavo
Benamis žmonių širdyse.

Tau skauda, žinau. Gal padėti
Tikėjimu savo galiu?
Aš eisiu per kančią į Gerį
Vingiuojuančiu baltu keliu.

Pasmerks mane žmonės už tiesą,
Sakys: "Apsišaukėlė tu!"
Bandys užgesinti tą šviesą
Kurį aš pasauliui nešu.

"Kodėl neprašai pagailėti?
Kodėl nesimeldi? - jį klaus.
Gimiau ne tarnauti, bet mylėti!
O išmaldoš aš neprašau.

Tai kas, kad Tave nesiklausus
Aš Tavo pėdom pasukau.
Šviesi per Visatą keliausiu,
Nes laimę dangui suradau.

NERINGA

FANTASTINĖS FAUNOS PASAULIS

Labai ilgai nerašiau, nes buvau išvykusi į tolimą kelionę. Buvau Visatos pakraštyje ir mačiau labai įdomų pasaulį. Labai panašų į mūsų, tiesa, jis buvo šiek tiek kitoks - jame gyveno žmonių fantazijos vaisiai; undinės, kentaurai, paukščiai feniksai, o dabar jų gyventojai pasipildė šiuolaikinės fantastikos personažais. Ten gyvenimas vertė verda. Ir apskritai ten galaktika, kurioje visose planetose gyvena įvairių epochų gyventojai, senoviniuose mūsų fantazijos kloduose, tai pora planetų; kuriose gyvena graikų dievai ir visa tai, kas buvo ^{nuo} žemės užgimimo iki Graikijos susiformavimo. Kitose nuo Graikijos susiformavimo iki Kristaus gimimo ir tų pasaulių labai daug. Man labiausiai patiko šiuolaikinis pasaulis. Ten pilna ~~viso~~ fantastinių herojų, laiko mašinų, gyvybės vandenų šaltinių ir erdvėlaidžių. Jie dažnai atskrenda mūsų aplankyti, bet su mumis nekontaktuoja, nes negali. Labai įdomi galaktika, patariu ten nusikristi, nes fauna ten tokia, kad nei plunksna aprašysi, nei kalba nupasakosi. Tai iki kito karto!

GERDA

GALVOJU...

(apmąstymai apie mintis)

Štai sėdžiu prie tuščio popieriaus lapo ir galvoju, kad verkiant

reikia ką nors parašyti "Nesvarumo būklei". Bet ką rašyti? Žinoma, gal ir atsirastų medžiagos straipsneliui "Hipotezės, hipotezės..." tačiau yra viena problema - aš jau visiškai susipainiojau savo mintyse. Matyt, per daug turiu informacijos, arba... per greitai galvoju. Noriu įsitikinti, kad mintys turi savo greitį, užtenka prisiminti, kaip kartais žaibiškai šauna į galvą atsakymas į užduotą klausimą, o kartais tenka gerokai pasukti galvą, kad sugalvotum kaip atsakyti. Taigi, mintys "bėga" nevienodu greičiu. O jei mintys turi savo greitį, vadinasi, jos nueina kažkokį kelią. Natūralu galvoti, kad mintims "bėgant", bus kažkoks atvirštas procesas - pasipriešinimas arba, kitaip tariant, mūsų smegenyse kaip "išoriniame" pasaulyje, veiks trintis. Kuo greičiau judės mintis, tuo didesni pasipriešinimą ji sutiks savo kelyje. Aš manau, kad būtent dėl šito pasipriešinimo mūsų mintys tarsi apsitrina - jos tampa neaiškiomis, miglotomis, todėl taip sunku atrasti "siūlo galą", kai reikia ką nors svarbaus išaiškinti. Tačiau jeigu galvosime, kad pasaulyje nėra nieko nereikalingo, kad viskas turi kažkokį tikslą, tai kažkam reikalinga yra ir ta "minčių trintis". Kam? Bet apie tai kitą kartą...

Neringa

(bus daugiau)

SLAPTA UŽDUOTIS

Kiaulė kniso šnipu žemes aplink senąją ąžuolą. Ši rudenį, kaip tyčia, buvo nedaug gilių ir prieš tai poilsiaavę nesnaudė, pačias didžiausias ir skaniausias giles susirinkę. Tačiau kiaulė negalėjo atvykti anksčiau, nors šiaip ji pasirodydavo prie ąžuolo dar prieš prasidedant sezonui. Kiaulė šį kartą buvo gavusi slaptą užduotį iš jos Kiaulybės, labai slaptą..Mokslininkas pritvirtino kiaulei sparnelius, tokius plonus, lengvus ir rožinius. -Štai taip,- pasakė jis, kabindamas ant kaklo nedidelę dėžutę.-Mėlyna padala-praeities rudenys, raudona-dabarties.

Kiaulė sumosavo sparneliais, pasuko rodyklę ant pirmos mėlynos padalos ir... laboratorija staiga dingo.

-Na ir pokštas, - sukriuksėjo ji apsidairiusi aplinkui. Kiaulė plasnajo aplink ąžuolą, nesuprasdama kas atsitiko.

-Kaip gi taip? Sakė nukels į praeitį, o dabar... Perkėlė erdvėje, ir ne laike! Bet... Palaukite... užduotis yra užduotis.

Ir kiaulė rūpestingai ėmė rinkti nunokusias giles, dar tebekabančias ant šakų.

-Rodos visos...- atsiduso ji ir dar porą kartų plastelėjusi sparnelais nutūpė ant žemės.

Saulės Vaikas

(bus daugiau)

Nesvarumo būkle?7 REDAKCIJA: Neringa Meškauskaitė, Gerda Šerkšnaitė
Rita Bobinaitė ir Saulės Vaikas. REDAKCIJOS ADRESAS: Jaunimo 9-10
Alytus 4580. Leidžia Alytaus fantastų klubas "Soliaris".